

વિષય-પરિચય.

૧ અધ્યાત્મભાવના પદ-વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા	...	...	૭૫
૨ પરિવર્તન-નાગરદાસ મં દોશી બી. એ.	...	...	૭૬
૩ છાત્રાલયમાંથી (સંગૃહિત) (મં કં વિં)	...	...	૭૮
૪ જીવનનાં મૂલ્ય-કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ	...	...	૮૨
૫ શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથાનું ભાષાંતર...	‘મનોનંદન’...	...	૮૪
૬ શ્રી તીર્થંકરચરિત્ર મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી...	...	...	૯૦
૭ વ્યક્તિત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે સંપૂર્ણ યોગ્યતાની જરૂર (અં) ગાંધી...	...	...	૯૪
૮ સાચી એપણા (સંગૃહિત) કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ	...	...	૯૬
૯ જૈન-આચાર	...	શુદ્ધ આચાર ધ્વજક	૯૭
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	૯૮

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

દેવસિરાઈ પ્રતિકમણસૂત્ર-રાજદાર્ય-ભાવાર્થ-અન્વયાર્થ સહિત.

બાળઅભ્યાસીઓને પોતાના અભ્યાસમાં બહુ જ સરલ પડે તેવી રીતે આ બુક તૈયાર કરી છપાવેલ છે.

દેવસિરાઈ પ્રતિકમણ સૂત્રની બુકો આ પહેલાં કેટલીક પ્રગટ થયેલ છે, તેનાથી આ બુકમાં ઘણીજ વિશેષતા અને વધારો કરેલ છે, તે બેવાથી વાચક બાળી શકશે; તેટલું જ નહીં કે જેથી આ બુક પ્રમાણે દેવસિરાઈ પ્રતિકમણસૂત્રના અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષામાં બેસીને પણ તે ધોરણની પરીક્ષા ઉંચા નંબરે પસાર કરી શકશે. હિન્દના દરેક શહેર યા ગામની પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને માટે સરલ અને ઉપયોગી કેમ બને તે લક્ષ્યમાં રાખીને આ બુકમાં અનેક વિષયો દાખલ કરી તૈયાર કરવામાં આવી છે. આ બુકની કિંમત માત્ર નામની જ દશ આના તથા ટપાલખર્ચ ત્રણ આના રાખવામાં આવેલ છે. તે સાહિત્યપ્રચાર અને બાળકો વિશેષ લાભ લઈ શકે તે હેતુને લઈને જ છે. મંગાવો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

ભાવયેદ્યથાસદ્ગુરુમ્ । મૈત્રીં સર્વસત્ત્વેષુ । જ્ઞમેઽહં સર્વસત્ત્વા-
નામ્ । મૈત્રી મે સર્વસત્ત્વેષુ । વૈરં મમ ન કેનચિદિતિ ॥ પ્રમોદં ગુણા-
ધિકેષુ । પ્રમોદો નામ વિનયપ્રયોગઃ । વન્દનસ્તુતિવર્ણવાદવૈયાવૃત્ત્યકર-
ણાદિભિઃ સમ્યક્ત્વજ્ઞાનચારિત્રતપોઽધિકેષુ સાધુષુ પરાત્મોભયકૃતપૂજા-
જનિતઃ સર્વેન્દ્રિયાદિભિર્વ્યક્તો મનઃપ્રહર્ષ इति ॥ કારુણ્યં ક્ષિણ્યમાનેષુ ।
કારુણ્યમનુકંપા દીનાનુગ્રહ इत्यનર્થાન્તરમ્ ॥ તન્મોહાભિભૂતેષુ મતિશ્રુત-
વિભઙ્ગાજ્ઞાનપરિગતેષુ વિષયતર્ષાગ્નિના દન્દહ્યમાનમાનસેષુ હિતાહિતપ્રાપ્તિ-
પરિહારવિપરીતપ્રવૃત્તિષુ વિવિધદુઃસ્વાદિતેષુ દીનકૃપણાનાથબાલમોમુહવૃદ્ધેષુ
સત્ત્વેષુ ભાવયેત્ ॥ તથાહિ ભાવયન્ હિતોપદેશાદિમિસ્તાનનુગૃહ્ણાતીતિ ॥
માધ્યસ્થ્યમવિનેયેષુ । માધ્યસ્થ્યમૌદાસીન્યમુપેક્ષેત્યનર્થાન્તરમ્ ॥

તત્ત્વાર્થભાષ્ય - સપ્તમ અધ્યાય.

પુસ્તક ૩૧ } વીર સં. ૨૪૬૦. કાર્તિક આત્મ સં. ૩ જો. { અંક ૪ થો.

અધ્યાત્મ લાવના પદ.

આવશે ભા !

આવશે ભા ! કોઈ આવશે ભા !

મારા હૃદય મંદિરમાં કોઈ આવશે ભા !

વિરાજે વિભુ વર્ધમાન વીતરાગી,

દીવ્ય એ મંદિરમાં કોઈ આવશે ભા !

મારા હૃદય-મંદિરમાં કોઈ આવશે ભા !

ભવ ભવ ભટક્યો જીવ અભાગી,

ઘોર દળ કર્મના કોઈ લાવશે ભા !

મારા હૃદય-મંદિરમાં કોઈ આવશે ભા !

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરિવર્તન.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૭ થી શરૂ)

લેખક—નાગરદાસ મગનલાલ દોશી બી. એ.

મારા પિતા કોઈ રાજા ન હોતા પણ એક મોટા રાજ્યના ભૂપતિના બન્ધુ અને મોટા જાગીરદાર હતા. વળી મારા પિતાશ્રીના બન્ધુને કોઈ સંતાન ન હોવાથી ભવિષ્યનો હું રાજા ઠરી ચુક્યો હતો. આ મારા સદ્ગુણથી લોકો મારા નસીબની ઇર્ષ્યા કરતા અને મને માન આપતા. ઘરમાં પણ મારું બહુ વજન પડતું. મારા પિતાશ્રીના ચક્ષુઓનું હું નૂર હતો અને એકનો એક પુત્ર હોઈ માતાનો લાડકવાયો હતો. દુનિયામાં એવી કોઈ વસ્તુ ન હતી જે મને મારા માતાપિતા ન ખરીદી આપે. હું પાણી માગતો ત્યારે દૂધ હાજર કરવામાં આવતું. હું હંમેશા દાસ-દાસીઓથી વીંટળાએલો રહેતો અને અપમાન જેવી વસ્તુ મારે લલાટે વિધિ લખવી ભૂલી ગયો હોય તેમ સર્વ કોઈને લાગતું. હું નાનપણથી જ ખંડાર કરવાનો શોખીન હતો અને જનતા સાથે લજવામાં મને ખીલકુલ સંકેચ થતો નહિ. કોણ જાણે કેમ મને ગર્યપણમાંથી જ જનતા નમે એ ખીલકુલ ગમતું નહિ; અને એ મારો અણુગમો જાહેર કરવા જ્યારે લોકો મને નમતા ત્યારે હું પાછા નમસ્કાર કરતો નહિ. આતું પરિણામ એ આવ્યું કે લોકો મને મને અભિમાની ધારવા લાગ્યા. જ્યારે તેમ કરવામાં મારો ઇરાદો લોકોના નમન બંધ કરવાનો હતો. આ બળવાનું પરિણામ એ આવ્યું કે જ્યારે રાજા તથા મારા પિતાશ્રીના સાંભળવામાં આ વાત આવી ત્યારે મને બોલાવી ઠપકો દેવામાં આવ્યો. ભાઈ ! જ્યારે પ્રજાજનો નમે ત્યારે સ્મિતપૂર્વક આપણે પણ નમવું જોઈએ નહિતર પ્રજા આપણને અભિમાની ગણે અને પ્રજાનો પ્રેમ આપણે

વિલાસના અંબાર રહ્યા સંસારમાં,
ઝેરી એવાં ખીજ કોઈ વાવશે મા!

મારા હૃદય-મંદિરમાં કોઈ આવશે મા !

અજવાળાં અનંતનાં વહે ઉરમાં,
ભાન દીવ્યતાનાં કોઈ ભાગશે મા !

મારા હૃદય-મંદિરમાં કોઈ આવશે મા !

વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.

પરિવર્તન.

૭૭

સંપાદન ન કરી શકીએ. આ ઠપકો સાંભળ્યા બાદ મેં મારા પિતાશ્રી તથા રાજાને કહ્યું કે પ્રજાએ આપણને નમસ્કારજ શું કામ કરવા જોઈયે ? પિતાજી મોટાઈ નમસ્કાર ઝીલવામાં નથી પણ નમસ્કાર કરવામાં છે. નમસ્કાર ઝીલવાથી માણસ અભિમાની બની લોકોથી અળગો થાય છે ત્યારે નમસ્કાર કરવાથી તે જ માણસ નમ્ર બની મનુષ્યને સમજતો થાય છે. હવે કહો પિતાજી હું અભિમાની થાઉં એ આપને ગમશે કે નમ્ર બની પ્રજાનો સેવક થઈ લોકોના હૃદયમાં હંમેશાને માટે સ્થાન મેળવું એ આપ પસંદ કરશો ? આપ સાચી મહત્તાને પસંદ કરશો કે મહત્તાના આભાસમાત્રને સ્વીકારશો ? બીજાઓના નમન ઝીલવા એ મહત્તા નથી પણ તેનો ભાસ માત્ર છે. પિતાજીને મારી વાત ગમી પણ વર્ષોથી મનાતી આવેલી રૂઢીઓને તોડવા જેટલું બળ તેનામાં ન હતું. ભાઈ આપણા પૂર્વજોથી ચાલી આવેલી આ રીતિને તોડવાનું સળગ કારણ મને લાગતું નથી. આવી રીતે પહેલેથી જ શ્રીમતોની ટેવો મને બીલકુલ અર્થ વગરની લાગતી એટલું જ નહિ પણ હું તેમને ઉઘાડી રીતે તિરસ્કારતો. આમ હું મારી સ્થિતિથી અસંતોષી તો રહેતો જ એમાં એક એવો પ્રસંગ બન્યો કે જેણે મારું સમગ્ર જીવન પલટાવી નાખ્યું. એક વર્ષે લોકોના પાપનો ઉદય હોય તેમ વરસાદ રીસાઈ ગયો અને નામનો જ વરસાદ પડ્યો. આથી સર્વત્ર શોક છવાઈ રહ્યો, કારણ કે ભારતવર્ષ જેવા ખેતીપ્રધાન દેશ માટે વરસાદ એ અમીરસની ગરજ સારે છે. અને એ ઉપકારના બદલામાં જ લોકો તેને મેઘરાજા કહી સંબોધે છે. દુષ્કાળથી ગરીબ લોકો બહુ હેરાન થયા અને કેટલાકને તો હાંત અને અન્ન વચ્ચે વેર થયા. આવી સ્થિતિ જ્યારે સારાય દેશની હોય ત્યારે અમારા ખેડુતો ક્યાંથી સુખી હોઈ શકે ? તેઓના ઘેરઘોંઘર તથા બીજી કેટલીક આવશ્યક વસ્તુઓ વેચીને જે પૈસા આવ્યા તે બીયારા ખેડુતોએ મહેસુલ પેટે ભર્યા પણ તોએ તેઓ પુરા પૈસા આપી ન શક્યા. હવે પિતાજી પણ બાકીના પૈસા છૂટ તરીકે સુકી દેવા માગતા ન હતા. તેઓ તો કહેતા કે તમારું ગમે તે થાય પણ અમને તો પુરી મહેસુલ મળવી જ જોઈયે. જ્યારે વધારે સારા વર્ષો થાય છે ત્યારે ઠરાવેલ દર કરતાં શું તમો અમને વધારે આપો છો જેથી મોળા વર્ષમાં અમે તમારું ઓછું સ્વીકારીએ ? આ અને આવી બીજી કેટલીક દલીલો પિતાજી કરતાં અને ખેડુતોની દયા માટેની અરજ ઉપર ઠંડું પાણી રેડતાં. આખરે ખેડુતો થાક્યા અને છેલ્લાં ઉપાય તરીકે બચારાઓ મારી પાસે દયાની ભિક્ષા માટે આવ્યા. મેં પિતાજીને દયા બતાવવા અને બાકીનું લહેણું માફકરવા ઘણાય વિનવ્યા પણ તેઓ એકના બે ન થયા. તેમનું હૃદય ભિન્ન થયે માટે મેં

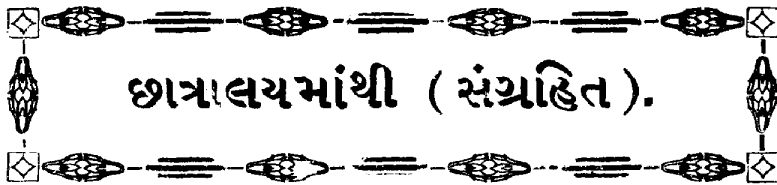
૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખેડુતોના હુઃખની તથા હાડમારીની વિગતો તેમને કહી પણ એ બધું નિષ્કળ નીવડયું. જ્યારે મારી દલીલો બહુ જ આકરી અને સમજણપૂર્વકની થવા લાગી એટલે મને મુંઝો બનાવવા માટે નવા રસ્તાઓ યોજાયા. ભાઈ આપ શું કામ લમણાંજીક કરો છો ? એ ખેડુ લોકો તો હરામી છે. આજે એને સાંભળશે તો કહિ તમારો પીછો નહિ છોડે. વળી તમોને ચકવી નાંખશે એતો હાંસલમાં. એ તો અમેજ એને પહોંચીએ. બાકી તમારી જેવા મોટા માણસનું આમાં કામ જ નહિ. શું કહો છો બાપુ ? આમ બોલતા કામદારે પિતાજીની સાક્ષી પોતાના કથનના સત્યના પુરાવા તરીકે માગી લીધી. પિતાજીએ કહ્યું કે એમાં જોડું શું છે ? બાકી હજુ તે બાળક છે એટલે અનુભવ ઓછો. બાકી જ્યારે પીઠ થશે ત્યારે એની મેળેજ આવી માથાકુટમાંથી દૂર ભાગશે. આજે વાર્યો નથી કરતો તે આવતી કાલે હાર્યો કરશે. પિતાજીના આ જવાબથી મને બહુ જ માહુ લાગ્યું પણ નિરૂપાય હતો, કારણ કે વડીલ પાસે વિનંતિ સિવાય બાળક માટે તેમને સમજાવવાને બીજો કયો ઉપાય હોઈ શકે ? હવે મારે શું કરવું તે હું નક્કી ન કરી શક્યો, પણ આ દિવસ એ મારે માટે યાદગાર નીવડ્યો. અત્યારસુધી જે વૈભવો અને વિલાસો મને બહુ જ પ્રિય લાગતાં અને જેઓ હંમેશ રહેશે કે નહિ તેની મને ચિંતા રહ્યા કરતી, તેઓના ઉપર સહજ મને અભાવ અને તિરસ્કાર ઉઠીલો. પહેલાની જેમ હું ગાડીમાં ફરતો પણ ગાડીના પૈડાઓ નીચે ખેડુતો કચડાતા મને લાગ્યા. તેઓની ચીસ અને કારમી વેદના મારા સુખ સ્વપ્ને નષ્ટ કરતી મને લાગી. મારા રોટલાના ટુકડામાં ગરીબ ખેડુઓના છોકરાની અન્ન માટે ફયાલરી આજીજી મેં વાંચી. મારા આલીશાન અને ભવ્ય મકાનના ચણતરમાં ચુનાને બદલે એ ગરીબ લોકોના રૂધીર વપરાયા હોય તેમ મને લાગવા માંડ્યું. આવી સ્થિતિમાં એ ઘરમાં રહેવું મુશ્કેલ હતું. છેલ્લા ઉપાય તરીકે પિતાજીને હજુ પણ પોતાનો નિર્ણય ફેરવવા વિનંત્યા અને નહિતર વધારે ભયંકર પરિણામ માટે તૈયાર રહેવા ન છૂટકે સૂચવ્યું. પિતાજી તો જમાનાના બાધેલ હતા. તેઓ મારી આવી ધમકીથી ડરે એ કે અસંભવિત હતું. હવે મારો કટોકટીનો વખત આવ્યો. એક રાત્રે મેં પિતાજીથી જીદા પડવા નિશ્ચય કર્યો અને મારા ઠરાવની જાણ કરતો પત્ર પાઠવીને સિદ્ધાર્થની જેમ મેં પણ રાત્રે ઘરત્યાગ કર્યો. બીજે જ દિવસે મેં સંસાર ત્યાગ કર્યો અને ત્યારથી હું એક સ્થળેથી બીજે સ્થળે ફરું છું અને લોકોને યથામતિ ઉપદેશ આપું છું. હવે બોલો રાજકુમાર ! મારો ત્યાગ એ સુખનું પરિણામ કે હુઃખનું ? આ સાંભળી કુંવરની આંખમાં

છાત્રાલયમાંથી સંગ્રહિત.

૭૮

(૧) “ સંસ્કારી માણસો કેમ જન્મે ? ”

૧ હાથ મોડું સ્વચ્છ કર્યા પછી જ જન્મે. ૨ સ્વસ્થતા પૂર્વક વ્યવસ્થિત રીતે ખેસીને જન્મે. ૩ મોન રાખીને જન્મે. ૪ જરૂરે પડે તો નજીકના ભાઈઓ (ખંડેનો) માત્ર સાંભળે તેવી રીતે ધીમે ધીમે (મુખ શુદ્ધિ સાચવી) ખોદે ને જન્મે. ૫ ઠામ-વાસણનો ખડખડાટ ન જ કરે. ૬ થાળીની આસપાસ ચોખ્ખું રાખે. ૭ ખેસનારને પાસે ખેસવાનું મન થાય તેવી સ્વચ્છરીતે જન્મે. ૮ જમતાં જમતાં જે તે માંગ માંગ ન કરે. ૯ કયો પદાર્થ ઓછો રંધાયો છે તે સાનમાં સમજે. ૧૦ શાન્તિથી હેઠે હેઠે જન્મે. ૧૧ અન્નની નિંદા કદિ ન કરે. (અસંસ્કારી) જંગલી માણસ કેમ જન્મે ? તે ગમે તેમ ઢંગધડા વગર મેલા હાથે, અજીકું વેરતો વેરતો, જોનારને સૂગ ચડે તેવી રીતે લુચ લુચ જન્મે. ” એવાનું અનુકરણ કરતાં સંસ્કારી માણસોનું જ અનુકરણ કરવાથી હિત થઈ શકે. ઘણા વખતની કુટેવો ત્યારે જ સુધરે અને સ્વપર અનેકને

અશ્રુ ઉભરાયા અને અવિનય માટે સાધુની માફી માગી. તે દિવસે શીકાર વગર અને કાંઈ બોલ્યા વગર તે સાધુ પાસેથી પાછો ઘરે ફર્યો. રાત્રિ આખી ઉંઘ વગર પસાર કરી અને સવાર થતાં રાજ્યના ગેઝેટનો અસાધારણ વધારો જાહેર પડ્યો. એ ગેઝેટમાં શું લખ્યું હતું ? તેમાં એ હતું કે હવે પછી આ રાજ્યમાં કોઈ પણ માણસ શીકાર ન કરે. ખેડુતોની ઠરાવેલી હાલની મહેસુલ અર્ધી કરવામાં આવે છે. જે ગરીબ લોકોને કોઈપણ જાતની દબલગીરી અથવા કનડગત હોય તેમણે કુંવરને રૂબરૂ મળવું. આ અને આવા બીજા હુકમો ગેઝેટમાં છપાયેલા હતા. તે દિવસથી કુંવર રાજ્યમાં તેમજ પોતાના અર્ચમાં બહુજ કાપકુપ કરવા મંડ્યો અને પ્રજા કેમ સુખી થાય તેના વિચારો પોતાના વિચક્ષણ પ્રધાનો સાથે ચર્ચવા મંડ્યો. પ્રજા તથા અમલદાર વર્ગ આ રાજના પરિવર્તનથી હેરત પામ્યો; અને રાજને રાજ રાખવા તેનું અનુકરણ કરવા લાગ્યો. હવે રાજકુમાર રાજ્ય કરે છે પણ રાજ્યના હક્કદાર તરીકે નહિ પણ પ્રભુના સાચા પ્રતિનિધ તરીકે. તેને રાત્રિ દિવસ ચિંતા રહ્યા કરે છે. તેના વૈભવો કાયમ કરવાની નહિ પણ પ્રજાનું સુખ વધારવાની, ધન્ય છે આવા મુનિઓને અને આવા રાજકુમારોને !

દ્રવ્ય ભાવથી અનેક ફાયદા ત્યારે જ થઈ શકે. પ્રિય ભાઈ-જહેનો હવે જન્મવા પ્રસંગે વિવેક ન ભૂલે. બીજાની ભૂલ કે ખામી શોધી બતાવવી સહેલી છે તે પહેલાં આપણી જ ભૂલ શોધી સુધારી લેવી બહુ જરૂરની છે. ઇતિશમ્.

(૨) “શાન્તિ અને સ્વચ્છતા” આપણે સહુ ઇચ્છીએ પણ તે શોધી ક્યાંથી જડે? વાડ વેલા ચોરે એવી સ્થિતિ લગભગ થઈ છે. તે જોઈ-બાણી તેની ઉપેક્ષા નહીં કરતાં કંઠુણ-કોમળતા-સખ્યતાથી તે સુધારવા સંસ્કારી ભાઈજહેનોએ પ્રયત્ન કરવો. તે સમાજથી અતડા રહીને નહીં પણ નિઃસ્વાર્થ-પ્રેમથી તેનું મહત્ત્વ આપણા પોતાના આચરણથી જ બતાવી સુધારી શકાય.

(૩) “વિદ્યાર્થીઓનાં શરીર આરોગ્ય માટે પહેલાં પગથીઆ તરીકે—દાંત, આંખ, કાન અને મળાશયની યોગ્ય સંભાળ લેવાની જરૂર.”

(૧) દાંત દાડમની કળી જેવા રહે, તેની પોલોમાં જરાપણ અનાજ ભરાઈ ન રહે, તેના અવાળુ વિગેરે સાફ અને દઢ રહે. ૨ આંખોમાં ખીલ કે તાપોડીયાં હોય તે કાળજીભરી સારવાર કરીને તેને દૂર કરવા. ચક્ષમાની જરૂર હોય તો તુરત લેવડાવવા. રાત્રે વધારે પડતું વાંચીને કે ખરાબ સ્થિતિમાં રહીને વાંચીને આંખો ખગાડતા વિદ્યાર્થીઓને યોગ્ય રીતે દોરવવા. ૩ કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ ઓછાવત્તા પ્રમાણમાં જહેરા અને ધ્યાન જહેરાં હોય છે. આના કારણોમાં ઊંઘેતો કાન, મેલવાળો કાન અને કાનના પડદા ઉપર કરવામાં આવતો અવિચારી હુમલો (અતિજોરથી અવાજ કરવાની ટેવો) હોય છે તે દૂર કરવાં જોઈએ.

૪ મળાશયમાં કચરો ભરાવાના કારણે કેટલાયે વિદ્યાર્થીઓને નાના-મોટા રોગો થયા જ કરતા હોય છે. પેસાળ કે અરો પરાણે રોકવાથી મળાશય કે મુત્રાશય બગડે તેમાં નવાઈ નથી. આની અસર આરોગ્ય ઉપર ભારે થાય છે. મળાશયની સાથે જ જોરાકનો વિચાર અનિવાર્ય બને છે. એ બધાની યોગ્ય સંભાળ લેવાથી લાંબા દુઃખથી બચી જવાય છે અને શરીર આરોગ્ય ઠીક સચવાઈ શકવા ઉપરાન્ત વિદ્યાભ્યાસમાં ખામી આવતી નથી. ઇતિશમ્.

(૫) “સાચો વૈદ સમો ગૃહપતિ” દર્દીના રોગને ઠીકાર આવતો અટકાવે તે સારો વૈદ નથી, પણ એ રોગનું મૂળ શોધીને તે મૂળનો જ ઉપાય કરે તે સાચો વૈદ છે. તેમ વિદ્યાર્થીઓના નાના મોટા દોષો નજરે આવતા અટકાવે એ સાચો ગૃહપતિ નથી પણ એ દોષોનાં મૂળ શોધીને તેમનો ઉપાય કરે તે સાચો ગૃહપતિ છે. એવો વૈદ ને ગૃહપતિ સાંપડો.

(૬) “સ્વદેશી” તમે જે ચીજ વાપરો તે સંપૂર્ણ સ્વદેશી જ વાપરો. જે ચીજ આપણા દેશમાં જ ઉત્પન્ન થઈ હોય તે સ્વદેશી. જે ચીજ ઉત્પન્ન

છાત્રાલયમાંથી સંગ્રહિત.

૮૧

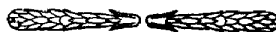
કરવામાં આપણા દેશભાઈઓએ મહેનત કરી હોય તે સ્વદેશી. જે ચીજનો નફો મોટો ભાગે આપણા દેશભાઈઓને મળતો હોય તે સ્વદેશી. જે ચીજની ઉત્પત્તિના વહીવટ વિગેરેમાં આપણા ભાઈઓનો મોટો હિસ્સો હોય તે સ્વદેશી.

(૭) “ સ્વદેશી ભાવના ” ભાતભૂમિની સંસ્કૃતિને ધાવીને આપણે મોટા થયા છીએ. એ ભૂમિનાં સંતાનો નાગાં ભૂખ્યાં તો એ આપણાં ભાંડુડાં છે. જે ધંધો આ નાગાં ભૂખ્યાં ભાંડુડાંને રોટલો અને લગોટ આપે તે ધંધો સ્વદેશી. જે ધંધો આ નાગાં ભૂખ્યાં ભાઈભાંડુડાંઓને ઢાંકે ને પોષે તે ચીજ સ્વદેશી. જે ચીજ ખરીદ કરવાથી આપણો પૈસો પરદેશ ચાલ્યો ન જાય તે સ્વદેશી ભાવના.

(૮) “ બીડી પીવાનું વ્યસન ” કોઈ કોઈ વિદ્યાર્થીઓમાં જોવામાં- જાણવામાં આવે છે. તેનો ચેપ બીજા વિદ્યાર્થીવર્ગને ન લાગે એવા સાત ધરિદ્રાથી ગૃહપતિ કે લાગતાવળગતા તેમના ઉપર બીજા જાય છે અને તે બદલ તેમને યોગ્ય શાસન કરવા ઇચ્છા રાખે છે. ખરી રીતે બીડીથી સ્વ-પરને નુકશાન થાય જ છે એવી માન્યતા તેવા વિદ્યાર્થીઓને થઈ હોતી નથી. તેમાં તેમને કશા ગુન્હા જેવું જણાતું નથી. ઘણું લાગે ધરમાં જ પિતા તરિકે વડીલને બીડી પીતાં દેખી પોતે શિખેલ હોય છે. તેમાંથી તેમને મુક્ત કરવા જ હોય તો પ્રેમપૂર્વક બીડીથી થતા નુકશાનનું તેમને ખરાખર ભાન કરાવશે તો જાતે દહાડે તે બદીમાંથી તેઓ મુક્ત થઈ જશે.

(૯) “ ગૃહપતિની જવાબદારી ” માળાપ થવું સહેલું. લોહીનો સંબંધ એટલે માળાપ અને બાળકો વચ્ચે કેટલાક ધર્ષણો તો ઉભાં જ થવા ન પામે. તેમ શિક્ષક થવું સહેલું. અમુક વિષયો જ શિખવવાના હોય તે વિદ્યાર્થીઓને શિખવી દીધા એટલે શિક્ષક પોતાને ઠેકાણે અને વિદ્યાર્થી પોતાને ઠેકાણે. ગૃહપતિ થવું અઘરું. માળાપોને તો પોતાનાં જ બાળકોને પાતાનાં રાખવાનાં જ્યારે ગૃહપતિને તો પારકા બાળકોને પોતાનાં કરવાનાં હોય છે. શિક્ષકને તો દિવસના પાંચ છ કલાક જ કેળવણીની દૃષ્ટિ રાખીને શીખવવાનું જ્યારે ગૃહપતિને તો નજીવી પ્રવૃત્તિઓમાં પણ એ દૃષ્ટિ રાખીને કામ લેવાનું હોય છે અને તે પણ આખો દિવસ. એટલે તેની જવાબદારી કેટલી વિશેષ છે તેનો ખ્યાલ આવી શકશે. પારકાં છોકરાં પોતાનાં કરવાની જેની તાકાત- યોગ્યતા છે ને તેવી આવડત સાથે શુદ્ધ નિઃસ્વાર્થપ્રેમથી કામ લઈ જાણે છે તે જ ગૃહપતિ થવાને લાયક લેખાય. ઇતિશમ્.

(સ. ક. વિ.)

૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનંત પુણ્ય રશ્મિના પ્રચંડ પુન્યખળે જો કોઈપણ વસ્તુ મળેલી હોય તો તે એક માનવ જીવન છે.

જેના ત્યાગ અને સંયમના અનુષ્ઠાન દેવોને પણ હર્ષભર્ય છે.

પરબ્રહ્મા (મોક્ષ) જે માનવ જીવનનું સાચું મૂલ્ય છે એવું અજોડ માનવ જીવન કે જેનું ધ્યેય અનંત છે. આત્મના પુણ્યપુજ્યોની નાશિને, આત્માના અનંત સત્ત્વને પ્રગટ કરવા જે અત્યુત્તમ અદ્વિતીય સાધન છે, જે જીવનમાં શ્રદ્ધાસ્પી સાગરના તીર ઉભરાતાં જે ઘડી જેટલા સમયમાં અર્ધપુણ્યલપરા-વર્તન કાળ નષ્ટ થાય છે એવા મહાત્મા તેજો રાશીમય આ માનવ જીવનનાં મૂલ્ય અજોડ છે.

ક્રોધની ભબુકતી જ્વાળા, અભિમાનની ઉગ્રતા, માયાની વક્રતા, લોભના થોભ, એ સર્વ માનવ જીવનની જ્યોત પ્રસન્તાં ખાખ થઈ જાય છે.

પ્રભુ મહાવીરસ્વામીએ યુવાવસ્થામાં કરેલો મોહનો પરાજય, ઈંદ્રની પશુ સહાયની ના, અને વિઘ્નની પરંપરાની સામે સત્ત્વની પરાકાષ્ઠા, અન્તે આત્મજ્યોતિનો પ્રકાશ, એ સર્વ આ માનવ જીવનમાં જ જન્મ પામેલ છે અને એ જ માનવ જીવનના ખરા મૂલ્ય છે.

એ જીવનના મૂલ્ય પ્રાપ્ત કરતા પહેલા જીવનમાં ઘર કરી રહેલા, પામ-રતા, કાયરતા, નિઃસત્ત્વપણું અને સાધનોની વિપુલતામાં માની લીધેલી પૂર્ણતા એ સર્વને જીવનના અણુમાંથી બહાર કાઢી જીવનની અંદર, સત્ત્વ, સત્ય, શ્રદ્ધા, પુરૂષાર્થ અને દિવ્યજ્ઞાનના પ્રવાહને વહેવડાવી, જીવનના સાધ્યને સન્મુખ રાખી, અહર્નિશ તે સંસ્કારથી જીવનને ઘડી તેમાં જ જીવનની પૂર્ણતા માનવી એ જ જીવનના ખરેખરાં મૂલ્ય છે.

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી કહે છે કે:—

પૂર્ણતા યા પરોપાધે: સા યાચિત્કમંડનમ્ ।

યા તુ સ્વાભાવિકી સૈવ જાત્યરત્ન વિમાનિમા ॥

આત્માના સિવાયની બીજી સામગ્રીથી માની લીધેલી પૂર્ણતા તે માગી લાવેલા આભૂષણ જેવી છે જ્યારે આત્માસંબંધી પૂર્ણતા તે બતિવંત રત્નની કાન્તિના જેવી છે.

આ શ્લોકનું રહસ્ય વારંવાર મનન કરવા યોગ્ય છે. આજે જે મહાત્મા

જીવનનાં મૂલ્ય

૮૩

પુરૂષોના પ્રાતઃકાળમાં નામોચ્ચારણ કરીએ છીએ. આજે જે મહાત્મા પુરૂષોના જીવનથી આપણો ઇતિહાસ ઉજવળ બન્યો છે, જેમના જીવનના આણુએ આણુમાં વહેતી સુરભિનો આજે પણ જે આસ્વાદ કરીએ છીએ તે તેઓના જીવનમાંથી જણાય છે કે તેઓના જીવનની પ્રતિજ્ઞા શરસાટે હતી. તેઓનું જેટલું વક્તવ્ય તેટલું જ કર્તવ્યમય ચારિત્ર હતું “ વિઘ્ન જાવ વચ્ચેની વાટ, વીરનરોને લખી લલાટ ” એ તો તેમની સામે જ ખડું રહેતું હતું “ સ્વીકારેલો પંથ ન ત્યજવો સંતની એ સુનીતિ ” એ તેમના જીવનસૂત્ર હતા. જેની સુગંધ, જેનું તેજ, જેનું સત્ય આજે પણ દુનિયા પર પ્રકાશ પાડી આપણા જીવનના મૂલ્ય સાથે સરખાવે છે કે આપણામાં કેટલો તફાવત છે? લક્ષ્મી અને તેની સામગ્રીની વિપુલતા એ જીવનની પૂર્ણતા નથી, પરંતુ એ સાધનોને સાધ્ય એવો જે આત્મપ્રકાશ તેને મેળવવામાં જે ઉપયોગ કરવો તે જ માનવ જીવનની સાચી પૂર્ણતા છે.

અને ઇતિહાસમાં જોઈએ છીએ કે—“ પૂણિયા શ્રાવકની સામાયિક ” “ અભયકુમારની બુદ્ધિનો ઉપયોગ ” “ શ્રદ્ધાન્વિત સુલસાને મોઢલાવેલ ધર્મલાભ ” “ ધન્નાશાલિભદ્રે કરેલો ઋદ્ધિનો ઉપયોગ ” એ સર્વ માનવ જીવનની ખરી સમૃદ્ધિ બતાવે છે. એ ઉભરાતાં માનવ જીવનનાં ખરેખરાં મૂલ્ય ઉભરાય છે.

સામગ્રી અને સંસ્કાર એ બન્ને ભિન્ન વસ્તુ છે. સામગ્રી સંપૂર્ણ મળ્યા છતાં નિઃસર્વ પુરૂષ સંસ્કારને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. એથી આજીવન તે અપ્રમત રહી પ્રમાદ, ઈર્ષ્યા, કલેશ, અજ્ઞાનના બમેલા યૂથને નષ્ટ કરવા—યુદ્ધ કરવા મળેલું છે, તે સર્વ વિના સામે નહિં ટકી શકે “ ક્રિયાસિદ્ધિઃ સત્ત્વે વસતિ મહતાં નોપકરણે ” એ સૂત્રને યાદ રાખી જીવનને સત્ત્વમય બનાવવા ભગીરથ પ્રયાસ અત્યંત જોખમે પણ પ્રાપ્ત કરવાનો છે અને એ સત્ત્વના બળે જ મહાત્મા પુરૂષોએ સર્વત્ર વિજય મેળવેલો છે.

જીવનનાં મૂલ્ય પારખવા હોય, તેનો ખરેખરો માર્ગ મેળવવો હોય તો ગમે તે વસ્તુના ભોગે સત્ત્વને પ્રાપ્ત કરી તે સત્ત્વને જીવનના રોમરોમમાં પ્રસારવી, જીવનમાંથી આત્માના શત્રુઓનો પરાજય કરી, આત્માના આનંદનો પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરવામાં જ તેનો ઉપયોગ કરવો તે જ માનવ જીવનનું સાધ્ય તથા માનવ જીવનનાં મૂલ્ય છે. એક કાવ કહે છે કે:—

“ સુકાની ચિત્તને ચીંધી દીવાદાંડી પ્રભુ તહારી
જનમ ને મૃત્યુથી બચવા પ્રભો દે એક ચીનગારી. ”

નૈન ગુરૂકળ

પાલીતાણા.

}

લેખક—

કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ—ધાર્મિક શિક્ષક.

૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહાત્મા સિદ્ધર્ષિપ્રણીત શ્રી ઉપમિતિ- ભવપ્રપંચાકથાનું સપદ્ય-ગદ્ય ભાષાંતર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૩ થી શરૂ.)

ભાષાંતરકર્તા—‘મનોનંદન’.

વસંતતિલકા.

તૃતીય-

હિંસા વશે વર્ણાય ક્રોધ વશે કરીને,
ને સ્પર્શનંદ્રિયથી મૂઠ દુઃખી થઈને;
સંસારીજીવ ભવમાં નરજન્મ ભ્રષ્ટ,
ભાખ્યું તૃતીયમહિં એહ સુખે જ સ્પષ્ટ. ૬૪-૬૫

ચતુર્થ-

જિહ્વેન્દ્રિ' ને અનુત^૭ માનવિષે પ્રસક્ત,
સંસારીજીવ દુઃખપીડિત જેમ અત્ર
પુનઃ ભમ્યો ભવ અનંત અપાર જેમ,
ભાખ્યું ચતુર્થમહિં સૌ સવિશેષ એમ. ૬૬-૬૭

પંચમ-૫૪.

વિપાક માય ત્યમ સ્તેય જ દ્વાણુનાય,
સંસારીજીવ થકી પંચમમાં ભણાય;
મૈથુન લોભ વળી ચક્ષુતણે વિપાક,
છડું કહ્યો અનુભવેલ જ પૂર્વ આપ. ૬૮-૬૯

દોહરા.

સપ્તમ-

સપ્તમ પ્રસ્તાવે બધો, મહામોહ ઉલ્લાસ;
૧^૦શ્રોત્ર પરિગ્રહ સાથમાં, વર્ણવ્યો અહીં ખાસ. ૭૦

અનુષ્ટુપ.

પરંતુ-

ત્રીજથી સાતમા સુધી, અત્ર પ્રસ્તાવ પંચકે,
સંસારીજીવનો સર્વ, વર્તે વૃન્તાન્ત વૃંદ જે. ૭૧

શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાનું સપદ્ય-ગદ્ય ભાષાંતર.

૮૫

કંઈ તે સાંપડ્યો તેને, કથાયો કંઈ અન્યથી;
વર્ણવ્યો તોય સૌ તેનો, તેના પ્રતીતત્વથી. x (યુગ્મ.) ૭૨

શિખરિણી.

અષ્ટમ-

બધા મેળવ્યા લે પૂરવ સૂચનો અષ્ટમમહી,
અને સાધી લે છે સ્વહિત જીવ સંસારિય અહીં;
સુણી સંસારીનું ચરિત રભવચિરંજક અતિ,
કથાયું કે 'જુઝયો વળી પુરુષ તે ભવ્ય સુમતિ.' ૭૩-૭૪

તથા તે સંસારીચક્રો ફરી ફરી પ્રેરિત થતી,
અગ્રહી'સંકેતા પણ પછી જુઝી કષ્ટથી અતિ;
વૃતાંત સ્વાત્માનો નિરમલ સૂરિ કેવલી કને,
જઈ પૂછ્યો, ને તે કથિત અવધારે નિજ મને. ૭૫-૭૬

અનુષ્ટુપ.

અને સદાગમે તેને, સ્થિર ફરી ફરી કર્યો;
અવધિ પામીને તેણે, પ્રતિપાદિત આ કર્યો. ૭૭

તેમજ વળી-

અંતરંગ પાત્રોના ઉપમાનની યુક્તિયુક્તતા-શાસ્ત્રાધાર.

સગ્ધરા.

‘હાં ક્યાંતર લોકના આગમન ગમન ને જ્ઞાન ગોષ્ઠિ ય ભાખી,
બંધુતા ને વિવાહ પ્રમુખ સઘળીયે જલોકસ્થિતિ પ્રકાશી;
ને તે નાદુષ્ટ જાણે! (કારણ કે) અપર વર ગુણે રે! અપેક્ષી ઉદાર.’
* બોધાર્થે સર્વે તે તો કથન કરી અહીં ઉપમાદાર દ્વારા. ૭૮-૭૯

- x (૧) ક્રોધ, માન, માયા, લોભ એ ચાર કષાય, તથા મહામોહ.
(૨) સ્પર્શન, રસના, ઘ્રાણ, ચક્ષુ અને શ્રોત્ર એ પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષય.
(૩) હિંસા, અસત્ય, સ્તેય, મૈથુન અને પરિગ્રહ એ પાંચ અવ્રત;
એ પ્રત્યેકમાંથી એક એક ત્રિજાથી સાતમા પ્રસ્તાવ સુધી અનુક્રમે વર્ણવેલ છે.
૭ અસત્ય. ૮ ચોરી. ૯ સુંઘવાની ઇન્દ્રિય, ૧૦. કણ્ઠેન્દ્રિય.
૧. આઠમા પ્રસ્તાવમાં પૂર્વે કહેલ સર્વ વાતની અનુસંધ મેળવી છે.
૨. સંસારથી વૈરાગ્ય ઉપજાવનાર. ૩. અંતરંગ. ૪. લોકવ્યવહાર.
* અંતરંગ પાત્રોના ગમન-આગમન, વાર્તાલાપ, વિવાહ, સંબંધ વગેરે જે લોક-
વ્યવહાર અત્રે કહેવામાં આવ્યો છે, તે ઉપમાથી કહેલ હોય યુક્તિયુક્ત છે;

૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કારણ કે—

થાય જે સિદ્ધ સાક્ષાત્ અનુભવથી અને યુક્તિ દોષિત નાંહિ,
તે સત્કલ્પિત એવી મળતી જ ઉપમાઓ ય સિદ્ધાંત માંહિ;

દષ્ટાંત તરિકે જેમ આવશ્યકમાં

સ્પર્શી આક્ષેપ સાથે મગશબ્દ અને પુષ્કલાવર્તની છે,
નાગદત્ત પ્રમથે ઝૂંઘી તણી ઉપમા કોથ આદિકની છે. ૮૦-૮૧

તથા—

મત્સ્યે પિણ્ડેષણામાં કથન નિજતણેા સર્વ વૃત્તાંત કીધો,
ને સુકા પાંદડાએ ઉત્તરજયણમાં તેમ સંદેશ દીધો;
તે માટે અત્ર તેને અનુસરી સઘળું જે કથામાં કથાશે,
તે યુક્તિયુક્ત જાણેા— કારણ કે) સકલ કથન આ ઉપમાથી પ્રકાશે ૮૨-૮૩

અનુષ્ટુપ

નિવેદન કર્યું આમ, અંતરંગ શરીર આ;
બહિરંગ કથાકેરું, કથાય છે શરીરઆ:-

૮૪

(બ) બહિરંગ કથાશરીર.×

સવૈયા એકત્રીસા.

અનુસુંદર ચક્રવર્તી—

સુમેરના પૂર્વવિદેહ,
સુકન્ધ નામે વિજયમાંય;
ચક્રવર્તી અનુસુંદર નામે,
ક્ષેમપુરીમાં ઉપજ્યો ત્યાંય.

૮૫

કારણ કે જિનસિદ્ધાંતમાં પણ એવા ઉપમાનો મળી આવે છે.

જેમકે—(૧) આવશ્યકમાં (i) મગશેળીઆ પાપાણ અને પુષ્કલાવર્ત મેઘની સ્પર્શી.

(ii) નાગદત્તની કથામાં કોધાદિને સર્પની ઉપમા.

(૨) પિણ્ડેષણામાં—મત્સ્યે પોતાનું ચરિત કહ્યું છે.

(૩) શ્રી ઉતરાધ્યયનમાં સુકા પાંદડાનો સંદેશો. (કુમપત્રક અધ્યયન.)

આ વૃત્તાન્તો તે તે સ્થાનેથી જોઇ લેવા યોગ્ય છે. પરિશિષ્ટમાં આપવામાં આવશે.

૫ જેમાં યુક્તથી દોષ નથી ૬ મગશેળીઓ પાપાણ. ૭ સર્પ.

× અત્રે પણ પાંચ પાત્રો છે. બહિરંગ—અંતરંગ પાત્રોની તુલના આ પ્રકારે છે:-

(૧) સદાગમ=સમંતભદ્રાચાર્ય.

(૨) ભવ્યપુરુષ=પૌંડરીક રાજપુત્ર.

શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાનું સપદ-ગદ્ય ભાષાંતર

૮૭

ને પર્યંતે નિજ આયુના,
સ્વદેશ દર્શન કરવા કાજ;
વિલાસથી નીકળી પહોંચે તે,
શંખપુરે એક દિવસ રાજ.

૮૬

શ્રી સમંતભદ્રાચાર્ય-

ચિત્તરમ ઉદ્યાન લવે ત્યાં,
નામ મનોનંદન જિનધામ;
બિરાજમાન હતા તે ઠામે,
સમંતભદ્ર સૂરિ ભગવાન.
સૂરિશ્રીની સમીપે બેઠા,
પ્રવર્તિની મહાભદ્રા નામ;
તથા રાજપુત્રો અતિ મુગ્ધા,
મુલલિતા નામે તે ઠામ.

૮૭

૮૮

અનુષ્ટુપ.

સમંતભદ્ર શ્રી પાસે, ત્યાં પૌંડરીક નામનો;
રાજપુત્ર હતો બીજો, ને પુષ્કલ સભાજનો.

૮૯

અને પછી- સૂરિના માર્મિક ઉદ્દગાર-

“તે ચક્રવર્તીએ ભારી, મહાપાપ બહુ કર્યા;”
આ જ્ઞાનાલોકથી દેખી, સૂરિ તે ધીર ઉચ્ચર્યા:
“કોલાહલ અહીં જેનો, હાલ મુણાય લોકમાં;
સંસારિજીવ તે ચોર, દોરાય સ્વધ્યધામમાં.”

૯૦

૯૧

મહાભદ્રાની કરુણા-

શ્રવણે મુણી વાણી સૂરિની,
પછી ચિન્તે ચિત્ત તે પ્રવર્તિની:-
“જીવ કોઈક નકલગામી એ,
વરણુચો અહિં જેહુ સ્વામીએ.”

૯૨

(૩) અગૃહીતસંકેતા=મુલલિતા રાજપુત્રી.

(૪) સંસારિજીવ=અનુસુંદર ચક્રવર્તી.

(૫) પ્રણવિશાલા=મહાભદ્રા પ્રવર્તિની.

વૈતાલિક (વિયોગિની)

૧. જ્ઞાનદષ્ટિથી.

૨. વધ કરવાના સ્થાને.

૩. નરકે જનાર.

૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરુણાળુ પ્રવર્તિની થઇ,
પછી તે તેની સમીપમાં ગઇ;
ઉપજ્યું પછી તાસ દર્શને,
નિજને જગાયર જ્ઞાન તેહને.

૯૩

દોહરા.

આવ્યો વૃત્તાન્ત જાણીને, તેની સાથ નૃપાસ;
વૈકિયલખિના બલે, ધરી ચોર આકાર.

૯૪

ભવપ્રપંચ કથન-

રાજપુત્રી પૂછે પછી, તેને સખડું માન;
સર્વ ચૌર્યવૃત્તાન્ત ને, આદેશે ભગવાન.
હેતુ તીવ્ર પસંવેગનો, ભવપ્રપંચ નિજ ખાસ;
ઉપમાદ્વારા એ કહે, બોધન અર્થે તાસ.
પ્રસંગ શ્રવણ માત્રથી, પાંડરીક ક્ષણમાંજ;
લઘુકર્મતાથી સ્વયં, જુઝ્યો તે સુણતાંજ.
તે તો તેથી ફરી ફરી, પ્રેરિત થતી છતાંય;
પૂર્વકર્મના દોષથી, જુઝે ન બહુ કથતાંય.

૯૫

૯૬

૯૭

૯૮

સર્વનું આત્મકલ્યાણ-

તે પણ જુઝી કષ્ટથી, ને પછી તેહ તમામ;
પથ્ય કરી આત્માતજ્યું, ગયા શિવાસય ધામ.

૯૯

અનુષ્ટુપ.

કથારારીર આ આણું, ધારણે નિજ માનસે;
પ્રસ્તાવે અષ્ટમે એહ, સર્વ સ્ફુટ થઇ જશે

૧૦૦

આ કથા શ્રવણના પાત્ર-અપાત્રની મીમાંસા
દુર્જન અપાત્ર.

સગૃહરા.

શ્રીમદ્ સર્વજ્ઞશ્રીના ૧સમયરૂપ ૨સુધાસિંધુમાંથી જ એવી,
આકર્ષાઈ કથા આ પરમ અરથ અર્થે સુધાબિંદુ જેવી;
તે માટે દુર્જનો તો તસ શ્રવણ ખરે! પામવા પાત્ર નાંહિ,
યોજાયે ના કદિ કાલકૂટ વિષ સુધાબિંદુની સાથમાંહિ. ૧૦૧-૧૦૨
તેથી વિચારણાના દુરજનગણના દોષની અત્ર થાતી,
સર્થું રે! પાપીઆ તે અધમ જનતણી પાપકારી કથાથી!

૪ જાતિસ્મરણ જ્ઞાન. ૫. સંસાર પ્રત્યે વૈરાગ્ય. ૬. લઘુકર્મી હોવાને લક્ષને.

૧ આગમ, શાસ્ત્ર. ૨ અમૃતસાગર.

શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાનું સપદ-ગદ્ય ભાષાંતર.

૮૯

કાવ્યે હોય સ્તવેલો દુરજન તદ્દપિ દોષ માત્ર પ્રકાશે !!

નિન્દેલો તો વિશેષે. તસ યવધીરણા યુક્ત તેથી જ સાસે. ૧૦૩-૧૦૪

અનુષ્ટુપ.

* દુર્જનોતણી નિન્દામાં, પચ્ચાત્મદૌર્જન્ય થાય છે;

મિથ્યા ભાષણ સ્તુતિમાં, અવજ્ઞા તેથી યુક્ત છે.

૧૦૫

સજ્જનો સુપાત્ર-કારણ.

શિખરિણી.

અહો! અત્રે પાત્રો તસ શ્રવણના સજ્જન બને,

હૃદયકર્મી ભવ્યો ધર્મીરનીરવિ શાં ગંભીર મને;

પ્રશંસા કે નિન્દા તસ પણ ખરે! ઉચિત નહિં;

પરંતુ મૌન શ્રેયકર તસ આ કારણ અહીં.- ૧૦૬-૧૦૭

મહાપાપો નિન્દામહિં તસ અનંતા ગુણીતણી,

સ્તુતિ થે હું જેવા જડમતિથકી હુન્કર ઘણી;

એટલું જ નહિં પણ-

સ્તવેલા ના તોયે ગુણ ઝટ જીએ કાવ્યમહિં તે,

વળી ઢાંકે દોષો,-પ્રકૃતિ જ મહાત્માનો અહિં એ. ૧૦૮-૧૦૯

અનુષ્ટુપ.

તેથી-

સર્થું સ્તવનથી તેના! માત્ર તેહ મહામતિ;

સુણવા પ્રાર્થવા યોગ્ય, કથાય તેથી તે પ્રતિ:-

૧૧૦

સજ્જનોને વિજ્ઞપિ-

“સુમન થઇ હે, ભવ્યો!

માહુરા ૧૦અનુરોધથી;

ક્ષણ કાન દઇ સુણો,

કથાનું એહ સુંજથી.”

ઇતિ ભૂમિકા.

(અપૂર્ણ.)

૩. કાવ્યમાં દુર્જનની સ્તુતિ કરી હોય તો પણ તે તેમાંથી જ દોષ શોધી કાઢે એવો હોય છે !! ૪. અવજ્ઞા, ઉપેક્ષા. ૫. પોતાનું દુર્જનપણું.

* દુર્જનોતી નિન્દા કરવી યોગ્ય નથી, કારણ કે નિન્દા કરવી એ દુર્જનનું કામ છે, અને તેમ કરવાથી પોતાનું દુર્જનપણું કરે છે; તેમજ દુર્જનોતી પ્રશંસા પણ યોગ્ય નથી, કારણ કે તેમ કરવાથી અસત્ય ભાષણ થાય છે; માટે દુર્જનની અવજ્ઞા જ યુક્ત છે.

૬. હૃદયકર્મી. ૭. ક્ષીરસમુદ્ર જેવા ગંભીર હૃદયવાળા. ૮. કરવી મુશ્કેલ. ૯. સુંદર મનવાળા. ૧૦. આગ્રહથી, વિનંતિથી.

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ

શ્રીતીર્થંકરચરિત્ર.

(શ્રી ઉપાસકદશાંગ સૂત્ર).

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૭ થી શરૂ)

હે દેવાણુપ્રિય ! તે કઈ રીતે યાવત....મહાગોપ છે ?

ખરેખર દેવાણુપ્રિય ! શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર સંસાર-અટવીમાં માર્ગ-
બ્રષ્ટ થતા, મરતા, ખવાતા, છેદાતા, લેદાતા અંગછેદ કરાતા તથા હરતા ઘણા
જીવોને ધર્મરૂપદંડવડે સારવાર (રક્ષણ) કરી સંતાડી પોતાના હાથે જ
મોક્ષરૂપ મોટા વાડામાં (ગાશાળામાં-ગાયોને રક્ષણ કરવાની જગામાં)
પહોંચાડે છે.

હે સદાસુત્ર ! આથી એમ કહેવાય છે કે શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર મહાગોપ છે.

હે દેવાણુપ્રિય ! અહીં મહાસાર્થવાહ આવ્યો હતો ?

હે દેવાણુપ્રિય ! મહાસાર્થવાહ કોણ ?

સદાસુત્ર ? શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર મહાસાર્થવાહ છે.

તે કઈ રીતે ?

ખરેખર દેવાણુપ્રિય ! શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર સંસાર-અટવીમાં નાસતા,
મરતા યાવત....લૂંટાતા ઘણા જીવોને ધર્મરૂપમાર્ગવડે સારવાર કરી યાવત....
પોતાના હાથે જ મોક્ષરૂપ મહાપાટણની સન્મુખ પહોંચાડે છે.

હે સદાસુત્ર ! આથી એમ કહેવાય છે કે-શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર મહા-
સાર્થવાહ છે.

હે દેવાણુપ્રિય ! અહીં મોટો ધર્મકથક આવ્યો હતો ?

હે દેવાણુપ્રિય ! મહાન્ ધર્મકથક કોણ ?

શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર મહાધર્મકથક છે.

તે કઈ રીતે ? શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર તે મહાન્ ધર્મવક્તા છે ?

ખરેખર દેવાણુપ્રિય ! શ્રમણુભગવાન્ મહાવીર વિશાળ મહેલ જેવા સંસા-
રમાં નાસતા, વિનાશ પામતા, ખવાતા, છેદાતા, લેદાતા, અંગછેદ કરતા, લૂંટાતા,
ઉન્માર્ગમાં જતા, સન્માર્ગથી બ્રષ્ટ થતા, મિથ્યાત્વના ભેરથી દબાતા, તથા આઠ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૯૧

કર્મરૂપી અંધકારના સમૂહથી ઢંકાતા એવા ઘણા જીવોને અનેક અર્થો યાવત....
વ્યાકરણ (ઉત્તરો)વડે ચાર અંતવાળા સંસારરૂપી જંગલથી પોતાના હાથે જ
પાર પહોંચાડે છે.

હે દેવાણુપ્રિય ! આથી એમ કહેવાય છે કે શ્રમણુભગવાન મહાવીર મહા
ધર્મકથક છે.

હે દેવાણુપ્રિય ! અહીં મહાનિર્યામક આવ્યો હતો ?

હે દેવાણુપ્રિય ! મહાનિર્યામક કોણ ?

શ્રમણુભગવાન મહાવીર એ મહાનિર્યામક છે.

તે કઈ રીતે ?

ખરેખર હે દેવાણુપ્રિય ! શ્રમણુભગવાન મહાવીર સંસારરૂપી મહાસમુદ્રમાં
નાસતા, વિનાશ પામતા, યાવત....લૂંટાતા, બુડતા, ડુબીજતા, ઉછળતા એવા ઘણા
જીવોને ધર્મરૂપ નાવવડે પોતાના હાથે મોક્ષરૂપી કિનારાપ્રત્યે પહોંચાડે છે.

હે દેવાણુપ્રિય ! આથી એમ કહેવાય છે કે શ્રમણુભગવાન મહાવીર મહા-
નિર્યામક છે.

ત્યારબાદ તે સદાલપુત્ર શ્રમણોપાસકે ગોશાલ-મંબલિપુત્રને પૂછ્યું કે-હે
દેવાણુપ્રિય ! તમે પૂર્ણચતુર છો, પૂર્ણબુદ્ધિવાન છો (પૂર્ણનિપુણ છો) પુરા-
નચવાદી છો, પુરા ઉપદેશલબ્ધિવાળા છો તથા પૂર્ણ વિજ્ઞાન પ્રાપ્ત છો.

તો તમો નિશ્ચયે મારા ધર્માચાર્ય ધર્મોપદેશક ભગવાન મહાવીરની સાથે
વાદ કરવા શક્તિવાન છો ?

એ અર્થ સમર્થ નથી (હું તેમ કરવા શક્તિવાન નથી)

હે દેવાણુપ્રિય ! ખરેખર એ પ્રમાણે કેમ કહો છો કે તમો મારા ધર્મા-
ચાર્ય યાવત મહાવીરની સાથે વાદ કરવાને શક્તિવાન નથી.

હે સદાલપુત્ર ? જેમ કોઈ તરૂણ પ્રશસ્ત-કાચવાળો (નિરોગી સખળ)
યાવત....નિપુણ શિલ્પ (કળા)વાળો પુરૂષ એક મોટા બોકડાને, મેંઢાને, ડુક્કરને
કુકડાને, તેતરને, વર્તકને, હોલાને, કંપિજલને, કાગડાને કે બાજને હાથવડે, પગ-
વડે, ખુરાવડે, પુચ્છવડે, પીંછાવડે, શીંગડાવડે, દાંતવડે, અથવા રૂંવાડાવડે જ્યાં જ્યાં
પકડે છે ત્યાં ત્યાં નિશ્ચયપણે તથા સ્થિરપણે (દૃઢરૂપે) ધરે છે એ જ
રીતે શ્રમણુભગવાન મહાવીર મને અનેક અર્થોવડે હેતુવડે યાવત....પ્રશ્નોત્તરવડે
જ્યાં જ્યાં પકડે છે ત્યાં ત્યાં પ્રશ્ન-ઉત્તરમાં માનતા પકડાવે છે; હે સદાલપુત્ર !
આ કારણે એમ કહું છું કે હું યથાર્થભાવે તારા ધર્માચાર્ય યાવત...મહા-
વીરની સાથે વાદ કરવાને સમર્થ નથી.

૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્યારે તે સદાલપુત્ર-શ્રમણોપાસક મંખલિપુત્ર-ગોશાળને આ પ્રમાણે કહે છે કે જે કારણે તમે મારા ધર્માચાર્ય યાવત....મહાવીરનું વિદ્યમાન તથ્યયથાર્થ તથા સદ્ભૂત ભાવોવડે ગુણુકીર્તન કરો છો તે કારણે હું તમોને પ્રતિહારવડે યાવત....સંત્રાસવડે ઉપનિમંત્રણ કરું છું કિન્તુ ધર્મ માનીને નહીં તેમજ તપ માનીને નહીં. તો તમે જાઓ મારી કુંભકાર-શાળામાં પ્રાતિહારિક તથા પીઠ-ફલક વિગેરે લઈ વિચરો.

ત્યારે ગોશાળ-મંખલિપુત્ર સદાલપુત્ર-શ્રમણોપાસકના આ કથનને સાંભળે છે, સાંભળીને પ્રાતિહાર, પીઠ યાવત.. સ્વીકારી વિચરે છે (રહે છે.)

ત્યારબાદ તે મંખલિપુત્ર-ગોશાલ સદાલપુત્ર-શ્રમણોપાસકને અનેક આખ્યાનવડે, પ્રજ્ઞાપનવડે, સંજ્ઞાનપ્રયત્નવડે તથા વિજ્ઞાપનવડે નિઐશ્ય-પ્રવચનથી ચળાવવાને, ક્ષુબ્ધ કરવાને કે ઉલટા પરિણામવાળો કરવાને સફળ ન થયો ત્યારે થાકીને ખેંચાઈને ખેદિત થઈને પોલાસપુર નગરથી નીકળે છે, નીકળીને અન્ય દેશોમાં વિચરે છે.

અંતકૃત્ દશાંગ સૂત્ર.

વર્ગ ૮ અ. ૯૦ મોક્ષગામીઓના ચરિત્ર.

વર્ગ ૧ અંધકવૃષ્ણિના ૧૦ પુત્રોનું ચરિત્ર.

વર્ગ ૨ અક્ષોભ વિગેરેનું ચરિત્ર.

વર્ગ ૩ દેવકીના ૬ પુત્રો તથા ગજસુકુમાલ વિગેરે ૧૩ નું ચરિત્ર.

વર્ગ ૪ જાલી, મયાલી, શાંખ, પ્રદુમ્ન વિગેરે ૧૦ યાદવકુમારોનું ચરિત્ર.

વર્ગ ૫ કૃષ્ણવાસુદેવની ૮ રાણી તથા મૂલશ્રી અને મૂલદત્તાનું ચરિત્ર.

આ પાંચે વર્ગમાંના ચરિત્રનાયકો લગવાનું નેમિનાથજીની પાસે દિક્ષા લીધે છે અને વિશેષભાગે શત્રુજય તીર્થ પર મોક્ષે જાય છે.

વર્ગ ૬ મંકાતી અતિમુકતક વિગેરેના ચરિત્રો.

છેલ્લા ત્રણ વર્ગમાંના પ્રસંગો લગવાનું મહાવીરસ્વામીના સમયના છે તે પૈકીના ઘણાઓ વિપુલગિરિ પર મોક્ષે જાય છે.X

અનુત્તરોપપાતિ સૂત્ર.

(વર્ગ ૩, અ. ૩૩, 'લો ૦ પ્રમાણુ ૯૨)X

વર્ગ ૧-૨ શ્રેષ્ઠિકરાબાના અભયકુમાર વિગેરે ૨૩ પુત્રોનું ચરિત્ર.

Xસૂત્ર ૧૭ સૂત્રાનુસાર પ્રવૃત્તિનો વિશ્વાસ. Xઆ સૂત્રમાં સાહિત્યી દૃષ્ટિએ પક્ષીના નામો, વૃક્ષના નામો શરીરના અવયવો તથા ૭૨ કળા ખાસ છે.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૯૩

વર્ગ ૩ ધન્નાશાલિભદ્ર વિગેરે ૧૦ પુરુષોત્તમ ચરિત્ર

જે દરેક ભગવાન મહાવીરસ્વામીની પાસે દીક્ષા સ્વીકારે છે. તત પાળી અનુત્તર વિમાનોમાં દેવપણે ઉત્તમ થાય છે.

શ્રી પ્રશ્નવ્યાકરણ.

આમાં ખાસ વિશેષ કંઈ નથી. મુખ્યતાએ આશ્રવદ્વાર તથા સંવરદ્વારનું સ્પષ્ટિકરણ છે. x

શ્રીવિપાકસૂત્ર.

(શ્રુતસ્કં. ૨. અ. ૨૦) x

૧-૧ થી ૧૦ પૂર્વે કરેલ પાપના ફળો ભોગવતા મનુષ્યોનાં દૃષ્ટાંતો જે ગણધર ગૌતમસ્વામીને દષ્ટિપથમાં આવે છે.

૨-૧ થી ૧૦ પુણ્ય ફળના દૃષ્ટાંતો.

૨-૧-૩૩ સુખાહુકુમારનું ચરિત્ર. ભગવાન મહાવીરસ્વામી પાસે દિક્ષા વિગેરે.

સ મા મ.

xસાહિત્ય દષ્ટિએ આવશ્યક.

હિંસાનામમાલા ૧-૨, મૃષાનામમાલા ૨-૬.

નગરનામાવલી ૧-૩, ૨-૭, ૪ ૧૫, ૬-૨૬,

પશુપક્ષી ૧-૩, ૨-૭, શરીર અવયવો ૧-૩, ૧-૪, ૪-૧૫,

ધરગથ્યુ ચીજો ૧-૩, ૬-૨૬, ૬-૨૭, યોનિભેદો ૪-૧૬,

પ્રાણીવર્ગ ૧-૪, વાઘાદિ ૬-૨૬, રાગો ૧-૪,

મ્લેચ્છ ૧-૪, દેવ ૪-૧૫, ૫-૧૬, ચક્રવર્તી વિગેરે ૪-૧૫,

નાસ્તિકવાદ, અંડકવાદ ૨-૭, શ્રેષ્ઠી વિગેરે ૫-૧૬,

વ્યાકરણ પદ્ય-ઉપમા ૬-૨૪, ૬-૨૭, કળા ૫-૧૬,

રત્ન ૫-૧૭, ૬-૨૭, ચૈત્ય ૫-૧૬,

સાધુ ઉપકરણ ૬-૨૩ ૬-૨૭

સીતા, દ્રૌપદી, રૂપિણી, પદ્માવતી, તારા, કંચના, રક્તસુભદ્રા, સ્વર્ણગુટિકા, કિન્નરી, સુરપા, વિદ્યુ-મતી ૪-૧૬.

xસાહિત્યોપયોગી વસ્તુઓ આ પ્રમાણે છે. સૂત્રો—

રોમ, ૧૮ કોઠ, રોગપરિચર્યા, શસ્ત્રાસ્ત્રો ૫, ૨૬, ૨૮,

શરીરરચના ૫, ૧૦, લગ્નવિધિ ૩૧,

અદાર દેશભાષા કળા ૮, ચોરવધક્ષિયા ૧૬,

પશુ-પક્ષી ૧૭, ૧૮, ૨૮, ૨૬, સગાઈ ૧૬, ચોરી ૨૬

તેતલી-મેઘકુમાર-જમાલીની સાક્ષીઓ ૩૨, ૩૩.

વ્યક્તિત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે સંપૂર્ણ યોગ્યતાની જરૂર.

જે કામ કરવા યોગ્ય છે તે હંમેશા યોગ્ય રૂપથી કરવામાં આવે તો તે યોગ્ય છે એમ સદા દૃઢ મનુષ્યના પંથ—“ પ્રદર્શક નીતિવાક્ય છે. ” વ્યક્તિત્વચુકત મનુષ્ય પોતાની પ્રતિજ્ઞા પોતાની સારી તાકાતથી તેમજ પોતાના પ્રત્યેક કર્તાવ્યો ને પ્રમાણિકપણાથી પુરી કરે છે, પોતાના કાર્યોનાં નાના નાના અંશોને પણ પૂર્ણ રીતે કરવાનો તેમનો ઉદ્દેશ હોય છે.

એક દુર્બળ મનુષ્ય સાધારણ કાર્યથી સંતુષ્ટ થાય છે અને તે રીતે તેનું કામ ચાલે છે; પરંતુ તેવા સ્વભાવવાળો મનુષ્ય તેથી અધિક કાર્ય કરી શકતો નથી અને તેના પોતાના વિચારમાં પોતાને મહેનતાણું મળી ગયેલ માની સંતોષ પકડે છે. પોતે મહેનત યા મજૂરી-પરિશ્રમ જે કર્યો છે તેના બદલામાં મહેનતાણું મને મળી ગયેલ છે તેજ બસ છે, એવું કથન સદા અયોગ્ય, સુસ્ત અને સાચા કાર્ય નહિ કરવાવાળાનું હોય છે. કહેવાની મતલબ એ છે કે એવો આદમી કોઈ દિવસ કોઈ મહત્વપૂર્ણ પદને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. ઉચ્ચાદર્શોવાળો એક દૃઢ મનુષ્ય હંમેશા એક બરા મનુષ્ય સમાન કામ કરે છે, અને તે અમુક હદથી સંતોષ માની બેસી રહેતો નથી પરંતુ વિશેષ વિશેષ આગળ ઉત્સાહપૂર્વક કરતાં પોતાના આદર્શો સિદ્ધ કરે છે જેથી તેવો પુરૂષ જ આત્મ કલ્યાણ સાધી શકે છે.

કોઈ બરો કલાકાર મનુષ્ય પણ પોતાની કલા બતાવવાનું કાર્ય પૈસાથી તેનું માપ કરી પોતાની કળાની ઓછી કિંમત કરતો નથી. તેમ તેવો પણ વિચાર કરતો નથી કે મને આટલા પૈસા મળે છે તેટલા માટે મારે સાફ કામ કરી આપવું તે તો તેની કદર કરાવવા, પરીક્ષા કરાવવા જ તત્પર હોય છે.

તેવા મનુષ્યને પોતાની ઉન્નતિ માટે કોઈ સ્કીમ-યોજના તૈયાર કરવાની જરૂર હોતી નથી, તેમજ પૈસાની વૃદ્ધિ થવા માટે કોઈને કહેવાની આવશ્યકતા હોતી નથી. નિયમ તો એવો છે કે જે મનુષ્ય નિયમસર કામ કરે છે અને યોગ્યતા રાખે છે તેને પૈસા અવશ્ય મળી રહે છે. જેવી રીતભાત-ઢંગથી જે કોઈ કામ કરવામાં આવે છે તેનાથી તે કામ કરવાવાળા મનુષ્યનું ચારિત્ર જણાય છે. પછી ગમે તે કાર્ય ગમે તેવું કાં ન હોય. જે મનુષ્યને વ્યક્તિત્વ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા હોય તેણે કોઈ પણ જાતના કોઈ કાર્ય અપૂર્ણ અથવા રદ ન કરવું જોઈએ. તેમનું લક્ષ્ય તો દરેક કાર્યના દરેક ભાગને પૂર્ણ સ્વરૂપે કરવાનું હોવું જોઈએ.

વ્યક્તિત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે સંપૂર્ણ યોગ્યતાની જરૂર.

૯૫

જે મનુષ્ય પોતાના માલીક યા શેઠની હાજરીમાં ખરોખર રીતે કાર્ય કરતો હોય પરંતુ શેઠની પીઠ પાછળ (તેની ગેરહાજરીમાં) પ્રમાદ-આળસથી કાર્યને મામુલી કરવાનો આરંભ કરે છે તે મનુષ્ય કોઈ શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. તેમજ પ્રભુત્વ પણ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. આવો મનુષ્ય પોતાના આ પ્રકારના વ્યવહારથી પોતાના માટે એક એવી અવસ્થા ઉત્પન્ન કરે છે કે પોતાના ભવિષ્ય પર જરા પણ વિચાર કરતા બચબીત ક-ી દેશે.

વર્તમાનમાં દરેક મનુષ્ય પોતાના પૂર્વકર્મોના ફળ ભોગવી રહેલ છે. જે મનુષ્ય પોતાની વર્તમાન અવસ્થા માટે સંતુષ્ટ નથી તેમજ જે તેને પોતાની વર્તમાન સ્થિતિ પોતાની રૂચિ અનુસાર નથી તો તેનો દોષ તેના ઉપર જ છે; કારણકે દરેક મનુષ્યે પોતે પાછલા કર્મોને લીધે પોતાની વર્તમાન અવસ્થા ઉત્પન્ન કરેલી હોય છે.

ઘણા મનુષ્યો આ વાતનો સ્વીકાર નથી કરતાં, કારણ કે કેટલાકને કર્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન હોતું નથી, કેટલાક મનુષ્યોને કંઈ જાણવામાં આવ્યું હોય છતાં સાંસારિક અનેક આખતોની દોડધામમાં મશગુલ હોવાથી પણ તે વસ્તુસ્વરૂપ માટે બેદરકાર હોય છે. પ્રાકૃતિક નિયમ અટલરૂપે પોતાનું કામ કર્યે જાય છે. જેમ લીંબોલીનો વાવનાર તેનું ફળ તે જ પામે છે પરંતુ આગ્રહી ઉત્પન્ન કરી શકતો નથી તેમ દરેક મનુષ્ય પોતાના જીવનમાં પૂર્વકાળમાં કરેલા વિચારો અને કર્મોના જે બીજો ઉત્પન્ન કર્યા હોય તે અનુસાર ફળ પામે છે.

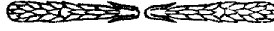
જેમ કોઈ ખેડુત ઉચિત રીતથી પરિશ્રમ કરી પોતાના ખેતરમાંથી હાનિકારક ઘાસ, કાંટા, કાંકરા કાઢી નાંખી તેને બદલે ઉપયોગી તથા ફલદાયક બી વાવે તો ખેતર ફળદાયક, સુંદર અને સાફ થતાં પરિણામ ફલદાયક-કિંમતી બની જાય છે. શું આપણે પોતાને માટે સુંદર અવસ્થા પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા છે? શું આપણી આસપાસની પરિસ્થિતિઓને પ્રથમથી અધિક રોચક તથા સુંદર દેખવા ઇચ્છીએ છીએ? શું આપણે કોઈ ઉચ્ચપદ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા છે કે જેથી કરી આપણું જીવન ઉચ્ચ તથા વિશાળ બની જાય? જે તે વાતો ઇચ્છીએ છીએ તો તેના માટે કામ કરવું જોઈએ અને પોતે પોતાને તે હાલતને યોગ્ય બનાવવા માટે શરૂઆત કરી દેવી જોઈએ. આપણે આપણા જીવનને એટલું વાસ્તવિક, એટલું પૂર્ણ, એટલું પરિશ્રમી અને એટલું પ્રમાણિક બનાવવું જોઈએ કે જેનાથી આપણું ભવિષ્ય, જે કે વર્તમાનમાં બની રહ્યું છે, કાર્ય અને કારણના સંબંધસૂચક નિયમ અનુસાર આપણા માટે તે સર્વ વસ્તુઓ ખેંચી લાવે કે જેની આપણે ઇચ્છા કરીએ છીએ. સાચું અને પૂર્ણ કામ કરવું તે યોગ્યતાની છાપ છે, યોગ્યતા વ્યક્તિત્વની છાપ-ચિહ્ન છે.

અનુવાદક-ગાંધી.

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાચી એપણા.

મનુષ્યની અસ્ખલિત પ્રવૃત્તિનું લક્ષ્ય કઈ ભાવનાની સિદ્ધિ અર્થે હશે ? સુખ, આનંદ, તૃપ્તિ, શાંતિ, રસ, પર્યાપ્તિ માટે; પણ તે સુખ શામાં છે ? આનંદ ક્યાં છે ? અમે કહીએ છીએ કે મનુષ્ય જે જે સ્થળમાં આનંદ માને છે ત્યાં ત્યાં આનંદના સ્થાનને લઈને અથવા વસ્તુને લઈને નથી માનતો, પણ પોતાપણને-જાતને લઈને માને છે; પુત્ર ઉપર જે નિરવધિ સ્નેહભાવ અનુભવાય છે તેનું નિદાન તો સ્ત્રી-પુત્રાદિના શરીર હોતાં નથી પરંતુ તે તે વ્યક્તિસાધ્ય આપણી પોતાની તૃપ્તિ છે; સ્ત્રી-પુત્રાદિના વિયોગથી જે કષ્ટ થાય છે તે શોક, તેમની અવિદ્યમાનતામાંથી પ્રકટેલો હોતો નથી પણ આપણી તૃપ્તિની ભાવનાને પહોંચેલા આઘાતથી થાય છે; જે રસ તેમના તરફથી આપણને મળતો હતો તે સુકાઈ જાય છે; જે સુખ તેમના સહવાસમાંથી આવે છે તે તેમના ઉદ્દેશથી નથી પણ આપણા જ ઉદ્દેશથી છે. તે જ પ્રકારે પદાર્થમાત્રમાં જે રસ અનુભવાય છે તે આપણી પોતાની તૃપ્તિ માટે છે; તે તે પદાર્થને અર્થે નહિં. આનંદનું સ્થાન આપણે છીએ; તૃપ્તિનું નિદાન પણ આપણે જ છીએ; વ્યક્તિ અથવા પદાર્થ નથી. આનંદ-રસ-સુખ જે કહો તે સર્વનું સ્થાન પોતે જ છીએ. મનુષ્ય જ્યારે જ્યારે તે ભાવનાઓને સિદ્ધ કરવા પાછળ પાછળ દોડતો હોય ત્યારે ત્યારે તે પોતાની જ પાછળ દોડતો હોય છે; સુખ પોતામાં છે અને તેની શોધ તે પોતાના સ્વરૂપની જ શોધ છે; પછી ભલે તે સુખ બાહ્ય પદાર્થ કે કેઈ વ્યક્તિ વિશેષમાં સમજાતું હોય, તો પણ તેથી તે સુખનું સાચું સ્થાન બદલાઈ જતું નથી. રસ અને તૃપ્તિ મેળવવા મનુષ્યે એવા પદાર્થ વિશેષને મેળવવો જોઈએ કે જે મેળવ્યા પછી તેને અધિકની ઇચ્છા રહે નહિં. પૂર્ણપર્યાપ્તિ જ અનુભવાય. આવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા પ્રાણી માત્રની પ્રવૃત્તિ હોય છે. તે રસમય અંકેડો શોધવા માટે આપણું સર્વનું પ્રયાણ છે. અમે અને તમે એની જ શોધમાં છીએ અને તે ભાવનામય તત્ત્વને પકડવા મથીએ છીએ, પરંતુ જ્યાં તે પકડાવાની અણી ઉપર આવે છે ત્યાં તરત જ તે છટકી જાય છે, અને છેટેનું છેટે આપણને લલચાવતું જ રહે છે. આપણે તેની પાછળ પાછળ ભટકીએ છીએ અને માનીએ છીએ કે અસુક પદાર્થને મેળવ્યા પછી આપણે પર્યાપ્તિ અનુભવીશું; પરંતુ તે મળતાં જ પાડો ખેદ ખરો થાય છે, એ તૃપ્તિ વધારે વાર ટકી શકતી નથી; મનુષ્ય શ્વાસ-ભર દોડ્યાં જ જાય છે, તેનું કાંડું પકડીને પૂછીએ છીએ ત્યારે તે જવાબ આપે છે કે હું સુખને શોધું છું અને હવે તે આ ઘડીએ હાથમાં આવી જાય તેમ છે. ઘડી પછી પૂછો કે કેમ ભાઈ ! સુખ જડ્યું ? ઉત્તર મળશે કે-“હવે ઝાઝી વાર નથી. આટલી

જૈન આચાર.

૯૭

જૈન-આચાર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૮ થી શરૂ.)

હવે તપનો મહિમા અહિં યતિક્રિયિત કહીશું. સર્વ કર્મપ્રકૃતિઓને પરિણામના વશથી ઉપક્રમ લાગે છે, માત્ર નિકાચિત કર્મને ઉપક્રમ લાગતો નથી, પરંતુ તપવડે નિકાચિતને પણ ઉપક્રમણ લાગે છે. આ કારણ માટે રાત્રિસંબંધી પ્રતિક્રમણમાં હાસિક તપથી શરૂ કરીને નવ-કારશી પર્યંત તપની વિચારણા કરવા માટે કાયોત્સર્ગ કરવામાં આવે છે. તપ એ સર્વ ઇન્દ્રિયો રૂપી હરણોને વશ કરવામાં ભારે જાળ સમાન છે, કંપાયરૂપ તપને શાંત કરવા દ્રાક્ષ તુલ્ય છે, તેમજ કર્મરૂપી અજીર્ણ રોગને ટાળવા હરડે સમાન છે.

જે કંઈ દૂર હોય, જે દુઃખે કરી આરાધી શકાય તેવું હોય અને જે દેવતાઓને પણ દુર્લભ હોય તે સર્વવડે સાધી શકાય છે. તપ એવી અજબ ચીજ છે કે તેનું ઉદ્ધંધન કરી શકે તેવું કોઈ નથી. એટલે કે તપનો પ્રભાવ અલૌકિક અને અચિંત્ય છે.

ઉપર પ્રમાણે ચિંતવી ધર્મવિધિ કરી જે સારી શુદ્ધિવાળા પુરૂષ જાનરમાં જાય, અને દ્રવ્ય ઉપાર્જન થાય તેવો પોતપોતાને ઉચિત વ્યવસાય વેપાર કરે.

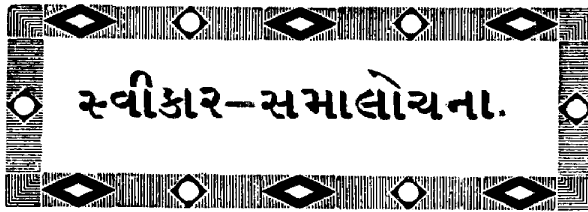
મિત્રોના ઉપકાર માટે અને સ્વબંધુઓના ઉદય માટે, કુટુંબના પોષણ માટે અને પોતાના સૂકૃત માટે જ ઉત્તમ પુરૂષો પૈસો મેળવે છે પરંતુ પોતાના ઉદરનું પોષણ તો કોણ નથી કરતું ?

વેપારમાં ચલાવાતી આજીવિકા ઉત્તમ, ખેતીથી મધ્યમ, પારકી નોકરી-સેવા કરી ચલાવવામાં આવતી તે જઘન્ય અને ભિક્ષાથી આજીવિકા ચલાવવામાં આવે તે અધમાધમ છે.

ઉપરના હેતુથી કદાપિ નીચ વેપાર કરવો નહિ-કરાવવો પણ નહિ, કારણ કે પુણ્યવડે પ્રાપ્ત થનારી લક્ષ્મી પાપથી કોઈ વખત વધતી નથી. ઘણા આરંભવાળા મહાપાપવાળા, લોકોમાં નિંદનીય અને આ લોક તથા પરલોક વિરુદ્ધ હોય એવા કાર્ય પાપભીરૂ આચરે જ નહિ.

વાત સિદ્ધ થવા દો અને પછી અધિકની મને અપેક્ષા નથી.” પણ તે ભૂતનો ભડકો મનુષ્યના પંજરથી એક તરુ દૂરનો દૂર જ રહે છે. પોતાના જ પ્રતિબિંબને ગ્રહીને મનુષ્ય સુખી થાય છે; અને જ્યારે તે ગ્રહાય છે ત્યારે તેની અધિકની અપેક્ષા નિવૃત્ત થાય છે. એ સુખનું ઉત્પત્તિસ્થાન હાથ લાગ્યું એટલે પૂર્ણ પર્યાપ્તિ પ્રકટે છે. આંતરદૃષ્ટિથી પોતે પોતાનું પ્રતિબિંબ જોયા પછી પોતે ભૂતકાળમાં કેવો હતો ? વર્તમાનમાં કેવો છે ? તેનું જ્ઞાન થાય છે અને તે ઉપર ભવિષ્યકાળની તૈયારી કરે છે. આ રીતે સ્વરૂપનું પ્રતિબિંબ ઝીલતાં સ્વરૂપના લાભની પ્રાપ્તિ અવશ્ય થાય છે.

(સંશુદ્ધિત..)

નીચેના ગ્રંથો તથા રીપોર્ટ અમોને સમાલોચના માટે ભેટ મળ્યાં છે તે ઉપકારસહ સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ શ્રી જિનગુણ કુસુમાંજલિ-મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજીવિરચિત આ સંસ્કૃત જૈનસ્તોત્રનો સંગ્રહ છે કે જે ભક્તિરસિક મનુષ્યો માટે પઠન કરવા યોગ્ય છે. મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજ જૈન ઇતિહાસના પ્રખર વિદ્વાન અને સંશોધક છે, અને સંસ્કૃતના પણ તેઓ સાહેબ સારા અભ્યાસી છે તે આ છુકના વાચકને તરત ખાતરી થાય તેવું છે. પ્રકટકર્તા-તખ્તગઢના સંઘની સહાયથી શ્રી ક. વિ. શાસ્ત્રસંગ્રહસમિતિ બલોર-મારવાડ. મુદ્ર્ય ભેટ.

૨ ગૃહસ્થ જીવન-લેખક-પ્રકાશક માવજી દામજી શાહ. અગીયાર મુદ્દાઓના એક સંસ્કૃત શ્લોક ઉપરથી ગૃહસ્થ જીવનને લગતા વિષય ઉપર આ છુકમાં ટુંક વિવેચન કરેલું છે કે જે આનંદ આપે તેવું ધર, સ્ત્રીવાળું ધર, બુદ્ધિશાળી સંતતિ, સન્નિમત્ર, આજ્ઞાકારી સેવક વગેરે વિષયો આપેલા છે જે ગૃહસ્થ જીવનમાં-વ્યવહારમાં ઉપયોગી છે. બધું છતાં છુક મનન કરવા જેવી છે. કિંમત ત્રણ આના. પ્રકાશકને ત્યાં મુંબઈ ઘાટકોપર.

૩ પ્રશ્નપેટી, ગણિતગમ્મત-સંપાદક રમણલાલ નાનાલાલ શાહ. પ્રકાશક ગુર્જર અંથરતન કાર્યાલય અમદાવાદ. ગુર્જરબાળ ગ્રંથાવળીના દશ અને અગીયારમા પુસ્તક તરીકે પ્રકાશકે પ્રગટ કરેલ છે. હાલ બાળસાહિત્ય વિશેષ પ્રમાણમાં પ્રકટ થાય છે કે જે આવશ્યક છે, પરંતુ તેમાં પણ પ્રકાશકનો આ પ્રયત્ન એટલા માટે આવકારદાયક છે કે આ બંને લઘુ છુકો બાળકોને વાંચવામાં, પઠન પાઠન કરવામાં આવે તો મગજ ખીલે, અને ગમ્મત સાથે વાંચનજ્ઞાન વધે તે રીતે લખાયેલ છે. સાથે કાગળ ટાઇપ વગેરે સુંદર અને બાઇટીંગ આકર્ષક બનેલ હોવાથી બાળકો હોંશે હોંશે વાંચવા તરફ પ્રેરાય છે. કિંમત દરેકની ત્રણ આના યોગ્ય છે. મળવાનું સ્થળ-અમદાવાદ ગાંધી રોડ પ્રકાશકને ત્યાં.

ગમે તેટલા દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ થતી હોય છતાં પણ લુહાર, મોચી ચમાર, દારૂ બનાવનાર, ધાંચી અને વિશેષ કરીને વાઘરી, મચ્છીમાર વગેરે સાથે વ્યવસાય કે વેપાર પણ કરવો નહિં અને ન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું.

એવી રીતે પ્રથમ પ્રહર સંબંધી સમગ્ર કર્તવ્ય આચરતો, વિશુદ્ધ હૃદયવાળો, ન્યાય-નીતિથી સુંદર દેખાતો, વિદ્વાન, માન, પ્રતિષ્ઠા તથા જનપ્રિયતા મેળવવામાં સદા સાવધાન એવો શ્રાવક પોતાના આભવ અને પરભવ સફળ કરે.

હવે શ્રાવકને બીજા પહોરે કરવા યોગ્ય કરણી કંઈ કંઈ છે તે હવે પછી.

(ચાલુ)

અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું.

મૂળ પ્રાકૃત-સંસ્કૃત.

શ્રી વસુદેવહિંડિ ભાગ. ૧ લો પ્રથમ અંશ			૩-૮-૦
” ” દ્વિતીય અંશ....			૩-૮-૦
શ્રી બૃહત્કદપ પ્રથમ ભાગ.			તૈયાર થવા આવેલ છે.
ચાર કર્મગ્રંથ સ્વોપજ્ઞ ટીકા સહિત.....		...	”

ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો.

શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર. (જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ.)		...	૨-૮-૦
શ્રી પેથકુંભાર ચરિત્ર. (, ,)			૧-૦-૦
શ્રી ધર્મ પરીક્ષા.			૧-૦-૦
શ્રી સુરસુંદરી ચરિત્ર.			છપાય છે.
શ્રી મહાવીરચરિત્ર.			”
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ.....			”

“ તપોરત્ન મહોદધિ-ભાગ ૧-૨ ”

આત્માને મોક્ષ મેળવવાનું-કર્મનિર્જરા કરવાનું મુખ્ય સાધન જો કોઈ હોય તો તપ મુખ્ય પદ છે. તેથીજ અત્યારસુધીના પ્રચલિત (કરવામાં આવતા) અને અપ્રચલિત (નહીં જાણવામાં આવેલ તેવા) બુદ્ધી બુદ્ધી જાતના ૧૬૧ તપ શાસ્ત્રાધારે તેની વિધિ વિધાન સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે, સાથે કયો તપ કયા ગ્રંથ અથવા આગમ વગેરેમાં છે તેની હકીકત પણ આપવામાં આવેલ છે. તપસ્યા કરનાર મનુષ્યને તેનું, તેના ફળનું, તેના વિધિવિધાનનું જ્ઞાન ન હોય તો તે જોઈએ તેવું ફળ મેળવી શકતો નથી, તેથીજ આ ગ્રંથમાં તે તમામ હકીકત સવિસ્તાર આપવામાં આવેલ છે કેટલાક તપોનાં નામ વગેરે પણ જાણવામાં નહીં આવેલા હોય તે તમામ જ્ઞાસુ મોક્ષના અભિલાષીઓ માટે ઐહિક-પરમાર્થિક સુખની ઇચ્છાવાળાઓ માટે આ એક અપૂર્વ ગ્રંથ છે. સર્વ લાભ લઈ શકે તેટલા માટે શાસ્ત્રી ટાઈપમાં ગુજરાતી ભાષામાં છપાવેલ છે. ઘણા ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઈપથી છપાવવામાં આવેલ છે, મંગાવવાથી ખાત્રી થશે. માત્ર તપના જ્ઞાસુઓને લાભ આપવા માટે ઘણા મોટા ગ્રંથ હોવા છતાં કિંમત જોડાઈને ફેલાવો થવા માત્ર એક જ રૂપીઓ (પોસ્ટેજ ચાર આના રાખેલ છે.)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા.

ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ મું. વીર સં. ૨૪૬૦. કાર્તિક. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૪ થા.

એક અવિચલ લક્ષ્ય.

જે માણસ પોતાની શક્તિઓને વેડફી નાંખે છે અને કોઈપણ અમુક જ કાર્ય કરવાનો દૃઢ નિશ્ચય કરી શકતો નથી તેના કરતાં તેનાથી દશમા ભાગની જ બુદ્ધિ ધરાવનાર પરંતુ એક જ ચોક્કસ કાર્ય કરવાના દૃઢ નિશ્ચયવાળો માણસ વધુ સફળ બની શકે છે; દુર્બળમાં દુર્બળ પ્રાણી પણ માત્ર એક જ વસ્તુ પર પોતાની શક્તિઓને એકાગ્ર કરવાથી કંઈક કાર્યસિદ્ધિ કરી શકે છે; જ્યારે સમર્થમાં સમર્થ માનવ પ્રાણી પોતાની શક્તિઓને ઘણી બાબતોમાં વેરી નાંખવાથી કોઈ પણ કાર્ય સિદ્ધ કરવામાં નિષ્ફળ નીવડે છે ! પાણીનું એકેક નિર્બળ ટીપું પણ સતત પડ્યા કરીને કઠિનમાં કઠિન ખડકમાં માર્ગ બનાવી દે છે, અને કાલાંધલ જણાવે છે તેમ—“ ઉતાવળિયું વાવાઝોડું ભયંકર ઘોંઘાટ સહિત તે ખડક પરથી પસાર થવા છતાં પણ પોતાની પાછળ એક પણ ચિહ્ન મૂકી જઈ શકતું નથી ! ”

“ ભાગ્યના સૂષ્પાઓમાંથી ”